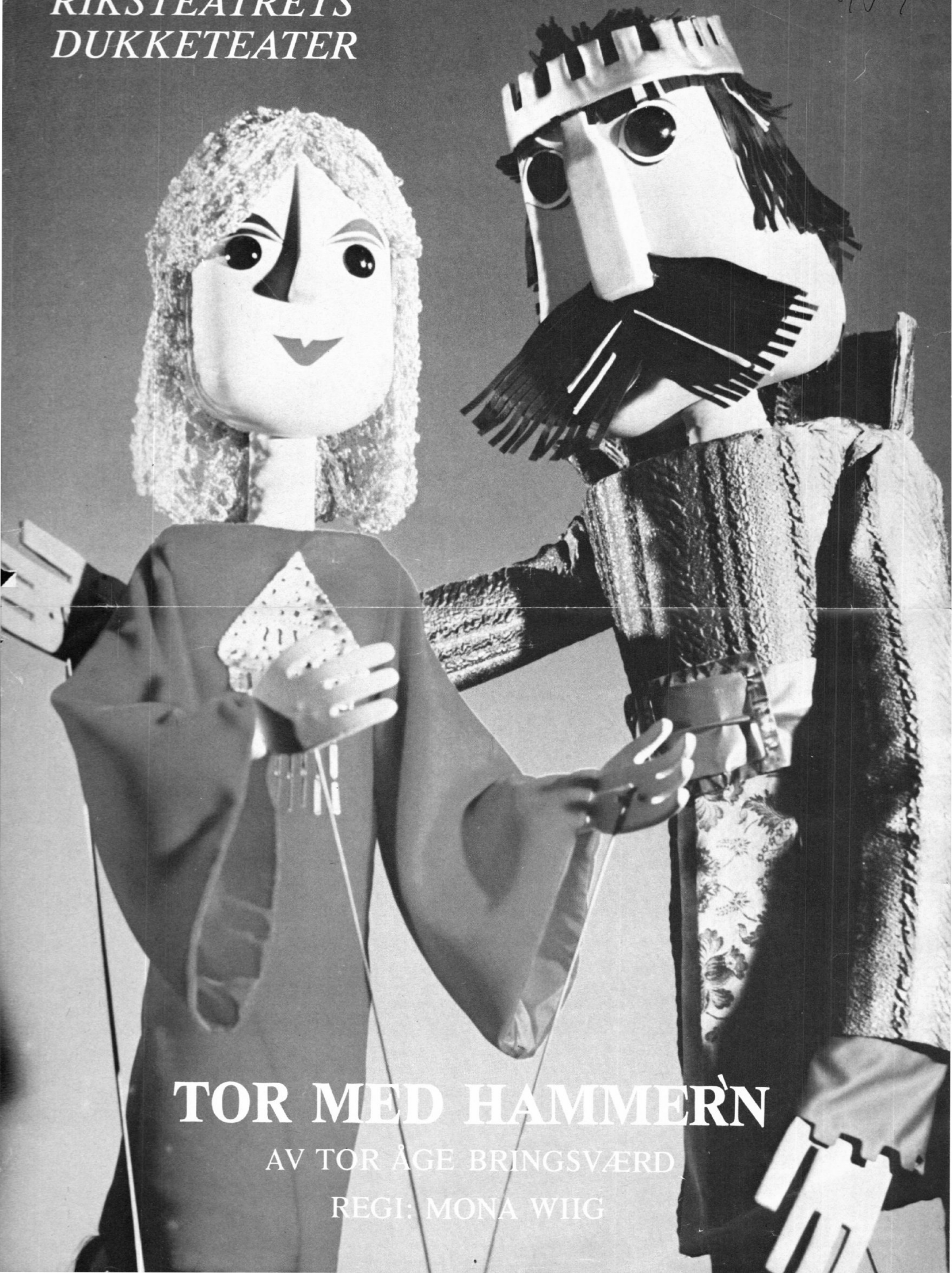

RIKSTEATRETS
DUKKETEATER

28/79

TOR MED HAMMERN

AV TOR ÅGE BRINGSVÆRD

REGI: MONA WIIG

TOR MED HAMMER'N

av Tor Åge Bringsværd

Dukker/regi ..... MONA WIIG
Scenografi ..... ALEXANDER BOTEZ
Musikk ..... ROBERT NORMANN
Koreografisk assistanse ..... METTE MØLLER
Replikinstruksjon ..... BERNT ERIK LARSEN

Musiker ..... Erling Eriksen
Inspisient ..... Jan Erik Svanøe
Tekniker ..... Pål Peter Brantzeg
Turnéleder ..... Stein Grønli

De som er med:

Lille-Tor ..... CHRISTINE STOESSEN
Far ..... STEIN GRØNLI
Tor med hammer'n ..... STEIN GRØNLI
Gufse (troll) ..... MARIANNE EDVARDESEN
Skrotolf (troll) ..... KNUT ALFSEN
Midgardsormen ..... ANNE STRAY
Trym (troll) ..... PÅL PETER BRANTZEG
1. trolljente ..... ANNE STRAY
2. trolljente ..... CHRISTINE STOESSEN
Urd (norne) ..... MARIANNE EDVARDESEN
Verdande (norne) ..... CHRISTINE STOESSEN
Skuld (norne) ..... ANNE STRAY
Løke ..... KNUT ALFSEN
Frøya ..... MARIANNE EDVARDESEN

Ellers medvirker to bukker og en haifugl

Våre forfedre trodde at verden var delt i to store deler. På den ene siden var det isende kaldt, på den andre siden var det gloende hett. I den kalde delen av verdenen bodde de gode gudene, æsene, og i den varme delen bodde de onde trollene, jotnene. For å beskytte menneskene mot jotnene, bygget æsene en stor borg. Alt innenfor denne borgen ble kalt Midgard, og her bodde alle som var snille og gode. Utenfor Midgard var Jotunheim, hvor altså de onde jotnene bodde.

Odin var gudenes sjef — han var den mektigste av dem alle. Hos ham hentet de alltid råd når de var i virkelig nød. Han var klok, vakker og veldig sterk. Odin hadde mange sønner, og en av dem var Tor (Tor med hammer'n), som er en av hovedpersonene i stykket vårt.

Nest etter Odin var Tor den mektigste guden. Han beskyttet menneskene mot alt som var farlig, og særlig mot de onde jotnene. Når «Tor»-denen rullet over himmelen, var det Tor som kjørte med bukkene sine, trodde folk. En av ukedagene våre er oppkalt etter ham: «Tor's»dag. Tor bodde i et mektig rike, der det fantes en diger hall med 540 rom.

Tor eide tre ting som han ikke kunne klare seg foruten. Det var først og fremst hammeren hans som het Mjollne. Den hadde han alltid med seg når han sloss mot jotnene. Det fine med denne hammeren, var at Tor kunne gjøre den så stor eller så liten han ville. Hvis han kastet den langt avgårde, kom den alltid tilbake til ham igjen. Tor hadde også en jernhanske som han kunne holde hammeren med. Den tredje tingen var et styrkebelte. Når han spent dette rundt livet, ble han enda mye sterkere enn før.

Loke var også en mektig gud. Men det var noe rart med ham. Han var på en måte gudenes fiende, fordi han var i familie med de onde jotnene. Loke var vakker å se på, men ondskapsfull og slu. Det hendte likevel ofte at han hjalp æsene, så de visste aldri hvor de hadde ham og måtte hele tiden være på vakt overfor skurkestreke hans.

Loke var far til Midgardsormen, det grusomme uhyret som Tor så ofte sloss mot. Midgardsormen holdt til i det dype verdenshavet, og var så stor at den kunne legge seg i ring rundt hele jorden, og attpå til bite seg selv i halen.

Om Frøya er det si at hun var en av kjærlighetsgudinnene. Hun var vakker og god, og det var nok mange som gjerne ville ha henne til hustru. Hun var ofte svært sørgmodig, stakkar, fordi mannen hennes hadde reist fra henne. Når hun tenkte på ham, gråt hun, og tårene hennes var av gull.

Jotnene bodde altså i Jotunheim. De var gudenes og menneskenes fiender. Ofte var de ville og grusomme og slett ikke hyggelige å treffe på. De var kjempestore, mye større enn vanlige mennesker, og stygge var de å se på. Noen av dem hadde flere hoder, og en og annen hadde til og med hale. De likte seg bare når det var mørkt. Med en gang solen stod opp på himmelen, ble jotnene til store steiner. Trym, som du vil møte i stykket, er en slik jotne, og ikke nok med det, han er attpå til jotnenes konge.

De tre nornene, Urd, Verdande og Skuld var skjebnens gudinner. De rådde for menneskenes og æsenes skjebner. De bestemte hva som skulle skje i fremtiden, og ingen kunne gjøre noe for å forandre det nornene hadde forutsagt.

Gufse, Skrotolf og haifuglen er navn og skikkelser som er diktet opp.

Handlingen i Tor Åge Bringsværd's stykke «Tor med hammer'n» er hentet fra et av våre mest kjente gudesagn, «Trymskvida». Dette sagnet hører til Edda-diktene, en samling sagn og dikt som forteller om de gamle norrøne gudene — deres liv og gjerninger.

Kort om handlingen.

Tor har mistet hammeren sin. Han har lett overalt, men den er og blir borte. Han bestemmer seg for å søke råd hos Loke, som er villig til å hjelpe ham med å lete etter Mjollne, dersom han får låne Frøyas fjærdrakt — og det får han. Loke flyr straks til Jotunheim og får vite at det er jotnen, Trym, som har stjålet Tors hammer. For å levere hammeren tilbake, krever Trym å få Frøya til brud. Da Frøya får høre dette, nekter hun rasende, og gudene kler så Tor i brudestas og sender ham i stedet. I Jotunheim sitter Trym spent og forventningsfull og venter på bruden sin.

Hvordan det siden går, får du vite når du ser forestillingen.